

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 7. Octavæ. De præparatione ad S. Communionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

rum dein est, si tam exiguum fructum è tot Junius
Comunionibus capiamus? si loco profectus
inde hauriendi, eas nobis funestas esse ad-
vertamus?

*Examine, ut cognoscas, quodnam trium
horum obstaculorum Christi Consilii in Eucha-
ristia ponas: an non omnia tria ponis?*

Sicut misit me vivens Pater; & ego vi-
vo propter Patrem, & qui manducat me,
& ipse vivet propter me. *Ioan 6. v. 58.*

Habentem adhuc voluntatem peccan-
di, gravari magis dico, Eucharistiæ perce-
ptione, quàm purificari *Aug.*

DIES VII. OCTAVÆ.

De Præparatione ad S. Com- munionem.

I.

MAjestas, & Sanctitas illius, qui in S.
Communione ad nos venit, magni fi-
nes, ob quos venit, magna miracula,
quæ ad consilia sua implenda patrat; vili-
tas denique nostra, & indignitas nos obli-
gant, ut omnibus viribus contendamus,
nec quidquam intentatum relinquamus,
quò nos ad eum excipiendum paremus.

T

Si

Iunius.

Si Eucharistiæ Sacramentum, omnium nostrorum Sacramentorum sanctissimum juxta, & augustissimum est, tunc Communio, quæ nos ejusdem reddit participes, maxima vitæ nostræ, summique momenti actio est. Si non nisi semel in vita ad sacram Synaxin accedendum nobis foret, tota vita nostra, quantumvis longæva foret, & sancta, nec longæva, nec sancta nimis foret ad parandos nos vel uni soli Communioni; etsi eam in asperrimis pœnitentiæ, omniumque bonorum operum, & virtutum exercitiis, continuisque precibus transegissemus.

II. Quid igitur de nobis sentiendum, qui nec unicam diem, quid dico diem? imò nec aliquot horas præparationi ad S. Communionem consecrare volumus? si tantum temporis ad S. Communionem nobis præparandis non impendimus, quantum mereretur Majestas illius, quem in ea excipimus, saltem temporis, quod nos deficit, diurnitatem, fervore nostro sarciamus, & sancta quadam sollicitudine, quod possumus, præstemus, cum ob imbecillitatem nostram plus præstare non valeamus. Id ageremus, si istius Hospitis Majestatem, nostramque vilitatem, rationum momenta, ob quas ad nos se demittit,

at.

atque eximiam, quam inde haurire possu- Junius.
mus, utilitatem probè exploratam habere-
mus. Ignavia, & languor noster, quo ad
hæc Mystéria accedimus, satis, superque
demonstrant, nos vel non satis credere, De-
um esse, qui ad nos divertit, vel ejusdem
non esse memores. Quis enim ejus imme-
mor sit, qui in eum credit? Si verò immé-
mor non est, qui fieri potest, ut non præ-
reverentia, erga supremam hanc Majesta-
tem, infra terram (si fieri posset) se depri-
mat?

III. Si omnes animæ nostræ facultates,
omnem animi contentionem, omnem cor-
dis nostri teneritudinem ad nos pro S. Com-
munionem præparandos impenderemus,
spectata tamen nostra indignitate acceden-
dum nobis haud foret ad divina hæc My-
stéria, nisi cum sancto quodam tremore, in-
gentique confusione. Ita sensere viri san-
ctissimi, animæ purissimæ. Quid ergo no-
bis sentiendum? quanta esse confusio no-
stra debet, & formido, si ad tremenda hæc
Mystéria accedere non vereamur animo
dissipato, sensibus vagabundis, corde divi-
so? Tantùm abest, ut vitæ nostræ partem
præparationi ad cælestes epulas tribua-
mus; uti faciebat S. Franciscus Borgia.
Vix aliquot momenta ei tribuimus. Tan-

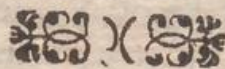
Iunius

cùm abest, ut omnibus viribus contendamus ad formidanda hæc Mysteria percipienda nos præparare, tanta enim cum ignavia ad ea accedimus, ut Christum ad ejus probrum potiùs, nostramque damnationem sumere videamur. Cujus rei me & pœnitet, & pudet. Solatio tamen mihi est, Domine, quòd, sicut sol, cùm radios suos in obscurum aliquem carcerem immittit, rotam suam lucem eò secum infert; sic, ubi tu animam meam ingrederis, quantumvis impuram, & imperfectam, in eam inferas gloriam, & sanctitatem tuam, quin de iis quidquam perdas. Itaque tu ipse te in me recipe; cùm præter te nemo sit, qui hoc facere dignè possit.

Statue satagere, ut præcipuum tuum negotium sit, ad S. Communionem te præparare.

Opus namque grande est; neque enim homini præparatur habitatio, sed Deo. *1. Paral. 29. 1.*

Audiamus, quali esca facti sumus digni, audiamus, & horreamus. *Chrysoft.*

DIES